

Ca porumbeii spre porumbare

Ca porumbeii spre porumbare
Ea zboară-ntr-una tot mai înalt.
Ea poartă haine strălucitoare
Străbătînd norii cei de bazalt.

Cor:

O tu porumbițo, o tu prea aleaso,
O tu care turma ți-o paști printre crini,
O vino iubito, o vino frumoaso,
Din scorbura stîncilor, din vizuini.

Ca o mireasă împodobită
În straie albe, în alb veșmînt,
De marea nuntă e pregătită
S-o întîlnească Mirele Sfînt.

Flori și podoabe sînt așezate
Pe-a ei veșminte și pe grumaz.
Fetele multe, nenumărate,
Sînt fericite-n cînt și-n extaz.

Ea se ivește-ntocmai ca zorii
Peste oceane și peste mări,
În strălucirile Aurorii,
Mirele-o duce în depărtări.

El este al meu și al meu o să fie.
Eu sînt a Lui căci El mi-a promis
Că mă va duce în veșnicie,
În frumusețea de nedescris.

Amin